

1-2009

1/2009

Tässä numerossa on kolme hyvin erilaista tekstiä Sanna Kinni pohtii sanoin ja kuvin kitschin merkitystä kuoleman kohtaamisessa, ilmiötä, jonka jokainen huomaa, kun ei ole virittynyt suremaan vaan katselee kuolemanjälkeisiä seremonioita ja rituaaleja ulkopuolisena.

Cecilia von Brandenburg writes on the theme of art as mediation in welfare, both as a business and as a context of experienced individuality.

Juha Varto pohtii, mitä kaikkea draama- ja muu taidekasvatus paljastaa aikuisissa ihmisissä ja kuinka tämä paljastus haastaa koulun maailmaa. Ihmiset ovat koulussa jopa 12 vuotta ja laahaavat perässään melkein koko aikuisikänsä koulun tottumuksia, erityisesti käsityksissään tiedosta ja taidosta.

1-24 [HAPPY END, Erään puutarhurin ajatuksia kitschistä ja hautausmaaesineistön merkityksistä kuoleman kohtaamisen rituaaleissa](#) / Kinni Sanna

25-31 [Art, health promotion and well-being at work](#) / Cecilia von Brandenburg

32-48 [Jatkuvasti terapian tarpeessa. Draamaa koko elämä mutta kasvatusta vain ravinnealustoilla?](#) / Varto Juha